

Missionens Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 5.

Maj.

1910.

Danmark.

Løfter til Unionskolen.

Denne Meddelelse fremkommer for at bede de af vore kjære Søstende, der saa beredvilligt har ladet sig tegne for et Beløb til vor nye Skolebygning i Skodsborg, men som endnu ikke har indfriet samme, om at indsende de lovede Beløb til Konferensens Kasserer, Jens Olsen, Margrethevej 5, Kjøbenhavn B., snarest muligt. Da vi lagde Planer for Bygningens Opførelse, regnede vi med disse Løfter, og da de ikke indkom til den fastsatte Tid, maatte vi laane Penge andtsteds; men disse bør snarest tilbagebetales.

Saa vidt jeg kan skjønne, beløber de uindfrieede Løfter sig til ca. 1500 Kroner, og det vilde være baade interessant og opmuntrende, om dette Beløb kunde blive indbetalt inden Aarsmødet. Skal vi ikke gjøre en Kraftanstrengelse i den Retning? Det er rigtigt at gjøre Løfter (Jon. 1, 16); men vi maa ikke glemme dem. 4 Mos. 30, 3. Herren er trofast mod os, og vi maa ikke glemme alle hans Velgjerninger. „Dre Gud Taksigelse, og betal den Højeste dine Løfter! Og tald paa mig paa Nødens Dag; jeg vil udfri dig, og du skal ære mig.“ Sal. 50, 14. Gud velsigner os i vore ringe Bestræbelser for at fremme hans Værk, og han belønner Trofast.

Naar Jesus kommer i Himlens Skyer, udsender han sine Engle med Befaling om at forsamle hans udvalgte (Matt. 24, 30. 31), og det er særlig interessant at lægge Mærke til Ordlyden af denne Befaling, der af Profeten beskrives saaledes: „Saml mig mine hellige, som har sluttet Pagt med mig ved Offer.“ Sal. 50, 5. I det den frelstte Stare saa nærmer sig Stadens Porte, lyder det: „Oplad Portene, at der maa indgaa et retfærdigt Folk, som bevarer Trofast.“ Ef. 26, 2. Maatte dette altid kunne siges om os, kjære Broder og Søster i Kristus!

J. C. Raft.

Aarsmødet i Danmark.

Som for omtalt begynder for Danmarks Vedkommende Aarsmødet Tirsdagen den 7de Juni Kl. 8 Aften, og slutter Søndag Aften den 12te Juni. Jeg haaber, at de af vore danske Søstende, som nu læser dette, allerede har lagt Planer til at overvære dette vig-

tige Møde; thi med hvert Aar som gaar, bliver disse Møder mere og mere vigtige. Vi er nu et Aar nærmere den store Dag, end da vi sidst samledes paa en lignende Maade. Jeg vil citere nogle faa Uddrag af „Bidnesbyrd til Menigheden“ Nr. 6 angaaende disse aarlige Sammenkomster:

„Det er af stor Betydning for vore Søstende, at de overværer disse Møder. Sandhedens Fjender er mange, og fordi vi er saa faa, skalde vi møde frem saa mandstærke, som det er muligt. Du trænger selv til den Velsignelse, som erholdes gennem disse Møder, og Herren kalder paa dig, saa at du kan stille dig i Sandhedens Rækker. Nogle vil sige: „Det er kostbart at rejse, og det vilde være bedre for os at spare disse Penge og give dem til at fremme Værket, hvor det tiltrænges mest.“ Men du maa ikke drage en saadan Slutning som denne. Herren kalder paa dig, fordi han ønsker, at du skal indtage din Plads blandt Guds Folk. Du skalde ved din og din Familles Nærværelse være med til at styrke Mødet. Du skalde gjøre en ekstra Anstrengelse for at deltage i disse aarlige Sammenkomster. Fordum hød Herren sit Folk at forsamles for hans Ansigt tre Gange om Aaret. Ved disse hellige Sammenkomster medbragte Israels Born til Guds Hus deres Tiende, deres Gaver, deres Takofre. Paa Kristi Tid var disse Fester besøgte af Folk fra alle Lande, og havde de vebblevet at holde disse aarlige Sammenkomster i sand Forstaaelse og Tilbedelse som Herrens Bestemmelse var, da vilde Sandhedens Lys gennem disse forsamlede have udbredt sig til alle Nationer i Verden. Hvis Guds Folk fordom behøvede en saadan Velsignelse, som kom gennem at overvære disse Møder, hvor meget mere behøver vi da ikke det samme i disse sidste Dage fulde af Farer og Kampe! Og hvis Verden den Gang behøvede det Lys, som Gud havde givet sin Menighed, hvor meget mere tiltrænges det ikke nu?“

Disse inpirerede Ord viser os, hvorledes Herren betragter disse Sammenkomster, og maatte vi ikke anse dem af mindre Betydning! Herren ønsker at udføre et hastigt Værk i vore Dage. Verden maa beredes for den største af alle Begivenheder, Jesu Kristi herlige Aabenbarelse. Herren ønsker ogsaa nu som før at udføre det gennem sin Menighed. Tiden er bleven forhalet. Vi har ikke arbejdet saa ihærdigt, som Tiden fordrer det, og som Himlen længes efter, at vi skalde. Herren har haft Taalmodighed med os saavel som med Verden;

thi han vil ikke, at nogen skal fortæbes, men at alle fulde komme til Omvendelse. Men nu lyder Budstabet kraftigt fra Himlen: „Gjør dig rede!“ Har du hørt det? Lyset er kommet. Har du modtaget det? Er du i en saadan Tilstand, at Herren kan betro dig dette Lys og bruge dig som et Vidne for ham? Hvis noget skulde findes hos dig, som hindrer Herren i at benytte dig som hans Vidne, bed ham om at aabenbare dette for dig; thi kun paa denne Maade kan du selv blive rede og hjælpe andre til at blive det. Ved meget angaaende vort Aarsmøde, og maa de Ting vedrørende Guds Sag, som skal ordnes og afgjøres der, ste til Herrens Ære og Forherligelse. De Beslutninger, som skal tages der, maa de ikke alene være vore Beslutninger, men ogsaa den Helligaands. Bed for Herrens Tjenere, at de ogsaa maa iføres Kraft fra det høje, og at de maa være i Stand til at give Raad i Tide under dette Møde. „Bered dig, o Israæl, til at møde din Gud!“

Det første offentlige Møde begynder Tirsdag den 7de Juni Kl. 8 Aften, og Konferensen aabnes den følgende Dag (Onsdag) Kl. 10 Formiddag. Moderne afholdes i „Ebenezer“, Margrethevej 5, Kjøbenhavn B. De, som ønsker Bærelser, burde bestille dem forud. Søstende bedes henvende sig i Tide desangaaende til Br. Zach. Sherris, Hadsund N., og vi skal paa dette Omraade gjøre, hvad vi kan for eder. Vi haaber, at enhver Menighed i Landet vil sende Delegerer. Hvor mange, beror paa Menighedens Størrelse: én Delegat for hver Menighed, desuden én for hver 10 Medlemmer. Skemaer for dette vil blive tilsendt Menighederne. Send Fuldmagterne i betimelig Tid til Konferensens Sekretær, Anders Andersen, Store Kongens Gade 36-38, Kjøbenhavn. Skulde det af en eller anden Grund ikke blive gjort, da bring dem, naar I kommer. Vi venter, at Br. A. G. Daniells, Formanden for Generalkonferensen, vil overvære dette Møde, samt Br. L. K. Conradi, hvilke begge har rige Erfaringer og derfor vil være i Stand til at berette meget af Interesse og give mange gode Raad. Den Helligaand har ogsaa lovet at være til Stede.

Vi venter ikke at have noget Arbejdersmøde som i Fjor, da vi senere vil afholde en Kolportørskole. Dog vilde vi bede Konferensarbejderne om at være i Kjøbenhavn Mandag Morgen den 6te Juni, da det første Møde begynder i „Ebenezer“ Kl. 10 Formiddag. Lad os alle gjøre Beskræbelse for, at dette Møde i Sandhed maa blive et vellykket Møde. Eders forbundne Broder i det salige Haab

C. C. Jensen,

Guldbergsgade 119, Aarhus.

Unionskolens Missionsforening.

Zhvorel Eleverne i vor Missionskole gennemgaaende viskelig har haft rigeligt at bestille med at lære deres Lektier fra Dag til Dag, saa har dette dog ikke været det eneste, de har haft i Tanke. Kort efter Skolens Begyndelse blev der efter Elevernes eget Ønske oprettet en Missionsforening med det sædvanlige Formaal: at udsende Blade, Traktater og Bøger, skrive Missionsbreve osv. Foreningen har afholdt regelmæssige ugentlige Møder. Og Medlemmerne har heller ikke ladet sig nøje med blot at sende vore Skrifter ud. To Gange i Skoleaarets Løb har de faaet en Dag fri, hvor de med stor Begejstring har spredt sig ud over Omegnen, som Regel to og to sammen, for at sælge Blade og Traktater. Sidste Gang var Skjærtorsdag. Da det Onsdag henad Aften blev bestemt, at Morgendagen skulde benyttes i et saadant Øjemed, rejste en af de ældre Elever ind til Dansk Bogforlag og fik 500 Eksp. af „Evangeliets Sendebud“ med hertil, og om Morgenen drog en hel Ilden Hær af glade unge Menninger ud, nogle

paa Gylle, andre til Fods, og i Løbet af faa Timer var Størsteparten af disse Blade og en Del Traktater solgte. At Eleverne selv har haft Fornøjelse af de Erfaringer, de havde under disse Missionsudflugter, lyse tilstrækkelig klart ud af deres glade Ansigter efter Hjemkomsten; og hvad de enkelte havde at fortælle om deres Oplevelser, var til sælles Velsignelse og Opmuntring for hele Skolen, ogsaa for de faa, der ikke selv var ude.

Sekretærens Rapport over Foreningens Arbejde i Tiden 20de Novbr. til 13de April viser følgende: Missionsbreve skrevne, 143; Breve modtagne, 46; Blade udsendte og solgte ca. 850; Sider Traktater udsendt, 12,058; Missionsbesøg, 33. Endvidere følgende Antal Eksemplarer Bøger: „Store Læges Fodspor“, 5; „Kommende Konge“, 1; „Vejen til Kristus“, 3; „Gode Engles Tjeneste“, 2; „Livsbilleder“, 1. Kollekt og Bladsalg har indbragt Kr. 50.87.

Det har glædet os, at Eleverne ogsaa her, hvor de ellers har været i saa travl Virksomhed, har udvist saa megen Missionsaand og Interesse for Udbredelsen af den dyrebare Sandhed, vi ejer. Det udførte Arbejde vil ikke være forgæves.

Nu nærmer vi os hurtigt Skolens Afslutning. Om et Par Uger vil de fleste af Eleverne være rejst herfra og snart være beskæftiget med andet Arbejde. Mange gaar ud for at virke som Kolportører osv. Maa Skolens Herre velsigne dem hver og en! Vi vil ofte tænke paa dem, og lad os ofte bede for dem, saavel som for alle vore Arbejdere. Og maatte mange gudhengivne unge Mand og Kvinder blive uddannede til at virke med Held i Fortyndelsen af det sidste Naadebudskab til en af Synd og Bantro formørket Verden! Lad os ofte tænke paa Skolefagen og paa dens store Betydning for vor fremtidige Virksomhed. Og lad os, naar vi tænker paa den, bede Gud om, at han vil lede saadanne unge Menninger hertil, som ikke alene selv kan bære Velsignelse af Skolen, men som derved selv kan blive til Velsignelse for Sandhedens store Sag. Erik Arnesen.

Stadsborg den 17de April 1910.

Ungdommen og Aarsmoderne.

Konferensens Aarsmøde staar lige for Døren. Denne Sammenkomst er meget vigtig — ikke mindst for vor Ungdom! Der modtages ofte Indtryk, som bevares hele Livet igjennem. Vi kommer bort fra den daglige Trædemølle; vi mødes med Troeskæller fra hele Landet; alle Herrens Tjenere samles. Mange har gjort nye og herlige Erfaringer, som opliver vort Mod og øger vor Tillid til Herren. Fra andre Lande kommer nogle af de bedste Kræfter, vi har iblandt os; og deres Undervisning er meget værdifuld; thi den udvider vor aandelige Horisont. Vi ser bedre, hvor stort og vidtrækkende vort Vært dog er, og hvor det talder paa os alle. Lysten til at faste sig ind paa det modtagelige Sind; og jo mere vi lytter til den betydningsfulde Undervisning, der lyder til os fra Morgen til Aften — det være sig i Form af Prædiken, Bibelstudium, Bønneandagt eller Foreningsmodernes Forhandlinger — jo mere Guds Aand saar Lov til at virke paa Hjerterne, desto mere fyldes de af Taknemmelighed, fordi vi er iblandt dette af Gud velsignede Folk, desto højere staaer Sandheden for os, og desto mægtigere bliver Lysten til at udsaa Sandhedens Sæd.

En saadan Sammenkomst, med slige Velsignelser, er af ubetalelig Verdi for Ungdommen iblandt os. Manges Hjerter højes her ind under Guds Vilje, nye og gode Beslutninger fattes, mange hengiver sig til at tjene Gud bedre og finder deres rette Plads i Guds

Værk; Inspiration fra det høje fylder Sindet, og frejdigt lyder Lovsungen fra de unge Starer, som fra Aarsmødet drager ud i Kampen i Hjemmets Kredse eller ude paa den store Arbejdsmarkt.

Kom derfor, kjære unge Søstende og Venner, til Aarsmødet! Kom med aabne Hjerter og modtagelige Sind! Kom kun med store Længsler og Forventninger; thi Herren skal ikke skuffe eder! Vel mødt i Kristiania og Kjøbenhavn!
L. Muderupach.

Brørup.

Siden jeg skrev min sidste Rapport i „Missionsefterretninger“ kan jeg sige, at Herren har staaet os bi med sin gode Aand. Møderne har været rigtig godt besøgte, indtil Aftenerne blev korte og Foraarets Travlhed forhindrede. Fra første April lejede vi en mindre Sal, og holder nu, foruden Sabbatmøderne kun offentlige Møder en Gang om Ugen.

Foruden en Del Traktater og Blade, som er uddelte, har jeg 75 faste Holdere af „Lys og Sandhed“, saa Sandhedens Sød er rigelig udsaaet, og ca. en halv Snes dyrefejte Sjæle har begyndt at helligholde Herrens hellige Sabbat.

Nogle har haft meget at kæmpe imod, men hidindtil har Herren hjulpet. Hans Navn alene være æret derfor. Vi er forvisset om, at han, som har begyndt sit gode Værk i vore Hjerter, ogsaa vil fuldføre det indtil Jesu Kristi herlige Aabenbarelse. Vi glæder os ved Tanken om snart at samles i de lyse Bølger med alle de frelse for aldrig mere at stilles eller vende tilbage til en mørk og skydbesmittet Verden. Herren vil give Kraft til hver enkelt, saa Sejren maa vindes. Eders i Sandheden forbundne Broder
P. Christensen.

Brørup den 18de April 1910.

En Indsender spørger: „Regnes Aal, Krabbe, Hummer og Alle til de Dyr, Gud har stabt til Føde for Menneskene?“ Gud har ikke stabt noget af det nævnte med det for Dje, at det stulde tjene Mennesket til Føde; men vi har sagt til ham: „Giv os Kjød, saa vi kan æde.“ 4 Mos. 11, 13. Det var ved hin Anledning i Orkenen, at Herren nu delte Dyrene i to Klasser, de rene og de urene, for at hindre os i at spise de Dyr, der i særlig Grad var urene eller usunde. 3 Mos. 11te Kap. De Fiske, som har Finner og Skjel, tillod Gud Israels Børn at spise. Aal og Krabbe kan aldrig blive henregnet til saadanne. Hvad Hummer angaar, saa synes den at have baade Finner og Skjel og kunde altsaa spises. Hvad Fuglene angaar, da er der enkelte Arter omtalt, som er vanskelige at gjenkende blandt vore Fugle; men da Alken er en meget graadig og umættelig Rovfugl, der ernærer sig udelukkende paa Fisk, saa kan den sikkert aldrig have været regnet iblandt de rene Fugle.

En ældre Dame, der vil paatage sig at udføre Husarbejde og passe en syg Kvinde, kan straks faa Plads. Nærmere ved Henvendelse til Chr. Toyberg, skriftligt under Adresse Margrethevej 5, Kjøbenhavn B.

Til en 14 Aars Pige ønskes straks Plads hos Sabbatsholdere. Man henvende sig til Hr. Kristiansen, Jerslev Hede pr. Jerslev, Thyland.

Rapport over Tjende og Nytaarsoffer fra Menighederne i Danmark for Januar Kvartal 1910.

Menighedernes Navne	Antal Medlemmer	Tjende		F.-b.gaver		Nytaarsoffer	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Aalborg	54	368	08	2	30		
Aarhus	45	150	00				
Ården	13	91	75				
Brønderslev	21	58	51				
Dronninglund	34	120	00				
Fejø	4						
Frederikshavn	72	1063	20	7	30	26	00
Faaborg	11	20	00				
Hurup	15	35	00				
Holbæk	8						
Jerslev	51	250	00				
Kjøbenhavn	218	1362	00	55	00	2	00
Lille Nørlund	32	173	11	10	15		
Odense	21	351	25	13	10		
Randers	65	13	00				
Ringe	22	141	99				
Sindal	29	123	83	7	70		
Stelund	36	114	87	15	88		
Stoborg	159	922	20	16	02	1	00
Valfjormagle	22	2	00			25	00
Veje	38	165	20	18	95		
Unionsfolen							
Frydenfrans Sanat.							
Entelte		129	86				
	970	5655	85	146	40	54	00

Jens Olsen.

Rapport fra Sabbatsskolerne i Danmark for Januar Kvartal 1910.

Skolens Navn	Antal Medlemmer	Gaver til Sabbatsskolen		Gaver sendt til Distriktssekretæren	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Aalborg	38	25	72	25	72
Aarhus	28	29	32	29	32
Ården	7	8	57	8	57
Brønderslev	18	11	23	11	23
Dronninglund	27	7	81	7	81
Faaborg	6	4	33	4	33
Fejø					
Frederikshavn	64	25	80	25	65
Gislum	9				
Hjørring	5	1	35	1	35
Hobro	2	3	20	3	26
Holsted	3	5	11	5	11
Hurup	6	5	71	5	71
Hurup ved Gadstrup					
Jerslev	51	18	80	18	80
Kolbing	6	2	25	2	10
Krærup					
Kjøbenhavn	132	78	26	76	26
Lille Nørlund	30	7	93	7	93
Lille Nørlund	30	7	93	7	93
Odense	35	18	01	18	01
Raabj	9	4	53	4	53
Randers	53	44	09	43	59
Ringe	13	9	58	9	58
Rudkjøbing					
Sindal	20	11	77	11	77
Stelund	40	26	62	26	62
Stoborg	172	80	79	80	79
Svendborg					
Unionsfolen	38	37	59	37	59
Valfjormagle	12	4	11	4	11
Veje	26	8	35	7	95
Veje					
Viter Braa	7	2	03	2	08
Vogagerterne					
Entelte					
	862	497	57	496	37

Christian Pedersen.

Mit første Besøg hos Søster White.

Jeg glemmer det aldrig. Det er nu over 30 Aar siden. Jeg kom fra en Fabrikby i Connecticut. Jeg havde netop givet Gud mit Hjerter. En eller anden havde sendt mig „Ev. Sendebud“ (eller som det da hed: „Tidernes Tegn“), og nu var jeg bleven interesseret i Sandheden og havde bestemt mig paa at holde Herrens Sabbat. Da det var mig meget om at gøre at saa tale med nogle af dem, som holdt Sabbaten, tog jeg Afsted med Fabrikken og rejste til Ny-York. Der, tænkte jeg, maa der være mange af disse Folk; men efter at have søgt Byen rundt i en hel Uge bestemte jeg mig paa at rejse længere ind i Landet, og efter at have betragtet Vandfortet en Tid, valgte jeg Columbus som mit næste Stoppested. Efter at have opholdt mig i denne By i over en Uge rejste jeg stoffet videre til Toledo, og da jeg efter to Dages Søgen heller ikke her naaede Maalet for min Rejse, drog jeg videre til Detroit og fra denne By til Jackson, Mich. Overalt blev jeg kun stoffet i mit Haab om at træffe nogen, som holdt den syvende Dag hellig. Da jeg forlod Fabrikken, blev der af en eller anden Grund udbetalt mig ca. 120 Kr. mere, end jeg havde forjent. Jeg leverede straks Pengene tilbage og bemærkede, at det maatte være en Fejls-tagelse; men Kassereren stod straks Pengene tilbage til mig igjen og lukkede Lugen; idet han halvt fornærmet bemærkede: „Vi gjør ingen Fejl her!“ Nu vel, tænkte jeg, dette har vel sin Betydning, og det havde det ogsaa; efter at have rejst 1000 engelske Mil for at søge efter Sabbatsholdere, indsaar jeg nok, at Herren havde beregnet dette fra Begyndelsen af og forfattet mig Penge til Rejsen.

Jeg var altsaa kommen til Jackson. Ogsaa her blev jeg stoffet i mit Haab. Jeg begyndte nu at blive mismodig; men i Samtale med en Fernbanemand fortalte denne, at ude i en anden By længere imod Syd vilde jeg finde Adventister. Jeg kjøbte straks Billet, og af Sted bar det igjen. Mit Hjerter slog af Glæde. Snart skulde jeg træffe nogen, som kunde vejlede mig i det underfulde Lys, hvis første Straaler allerede havde trængt ind i mit ungdommelige Sind.

Jeg havde tilforn vantet noget iblandt et andet Samsund, og det, jeg der havde hørt, kunde slet ikke opmuntre mig til at fortsætte Rejsen, men der var ligesom en Stemme, der stadig tilhvijsede mig: „Rejs videre!“

Jeg kom til Battle Creek om Natten. Kl. var ét, og Juletidens hvide Suedæppe havde lagt sig over alt. Jeg havde ikke No til at lægge mig til Hvile, men gik straks ud for at besøge Byen. Tidlig om Morgenen traf jeg en Kjobmand, der sejede den nys faldne Sne bort fra Fortouget. Han bød mig ind for at varme mig. I Samtalens Lob spurgte jeg noget om, hvorledes Tiderne var der i Byen. „Gode,“ svarede han, „men det har vi Adventisterne at takke for.“ „Er der mange af dem her i Byen?“ spurgte jeg lige saa interesseret som indsluttet. „Her er flere Hundrede af dem,“ svarede han, „og før De rejser videre, bør De tage Dem en Tur op og se det store Trykteri og Verdens største Sanatorium, Høstolen og meget andet.“ Mit Hjerter næsten fulmøde, men da jeg forstod, han ikke vor Sabbatsholder, forsøgte jeg at skule mine Følelser. „Jeg skal et Ord til min Strædder,“ bemærkede han pludselig. „Har De lyst at følge med?“ Jeg tog imod denne uventede Indbydelse, og omendkjønt der taltes Engelsk, saa mærkede jeg nok, at Strædderen var en Nordmand. Da Kjobmanden havde fjernet sig, gav han sig i Samtale med mig. Jeg mærkede straks, at her havde jeg med en omvendt Person at gøre, men dog holdt jeg mig foreløbig saa indsluttet som muligt.

„Jeg er Adventist!“ bemærkede han pludselig. „Er det muligt?“ udbrod jeg, aldeles overvældet af mine Følelser. Jeg greb hans Haand og græd af Glæde. Efter en Stunds Forløb bad han mig hjem for at spise til Middag. Paa Vejen passerede vi en Mand, der med Heste og Slæde holdt udenfor en Butik, færdig til at kjøre hjem. Det var en kraftig bygget Mand med høj Pande. Det lange hvide Skjæg lagde sig blødt ned over hans Bryst, medens hans Ansigt vidnede om Fasthed i Karakter og Intelligens. Stræddermesteren præsenterede mig for ham og fortalte i saa Ord om min lange Rejse. „Lad ham følge mig hjem,“ bemærkede den gamle Herre og gjorde Plads ved sin Side i Slæden, og vi kjørte. Paa Vejen fortalte han mig, at han var Adventist, hvilket glædede mig meget. Ved Ankomsten til Hjemmet bad han mig stige ind i Stuen og søle mig hjemme. I Stuens ene Hjørne stod en Seng hvori jeg syntes at bemærke en Person ligge. Jeg tog Plads paa den ene Side af den aabne Kamin, og den ældre Herre, som netop havde trakteret mig paa et Øble, tog Plads paa den anden Side og aabnede han Samtalen med at spørge: „Bed De, hvem jeg er?“ Paa mit benægtende Svar fortsatte han: „Jeg hedder James White, og min Kustru Ellen G. White ligger her i Sengen. Hun har forvredet sin Fod, og maa holde sig lidt i Ro.“ En underlig Følelse begyndte efter denne Oplysning at bemægtige sig mig. Jeg havde hørt dette sidste Navn meget omtalt i det Samsund, hvor jeg som ovenfor bemærket før havde vantet. Hun skulde være en meget sød Kvinde. Tanken om, at jeg nu var landet lige ved hendes Side, gjorde, at mit Hjerter begyndte at slaa hurtigere. „Hvor kommer De fra?“ begyndte atter den gamle Herre, der vistnok mærkede min Uro. „Fra Hartford, Connecticut,“ svarede jeg. „Der har jeg prædiket den første og anden Engelsk Budskab,“ bemærkede han. „Har De opholdt Dem andre Steder?“ „Ja, i Minneapolis, Minnesota,“ var Svaret. Der har jeg prædiket den tredje Engelsk Budskab,“ fortsatte han, idet han bad mig forhyne mig med et nyt Øble. „Den første og den anden Engelsk Budskab!“ tænkte jeg. „Den tredje Engelsk Budskab!“ „Hvad er dette? Hvor mange Budskaber mon der er?“ Med disse nye Tanker svandt min Engstelse mer og mer. Der blev gjort alt for mig, som jeg kunde ønske, og jeg begyndte at søle mig hjemme. Jeg forstod snart, at det ikke var første Gang, dette Hjem havde aabnet sine Døre for fremmede.

Den følgende Sabbat blev den første, jeg holdt i mit Liv. Det var meget højtideligt for min Sjæl, da jeg Sabbat Formiddag traadte ind i Tabernaklet og sammen med Hundreder andre den første Sabbat i mit Liv bøjede mine uæverdige Knæ foran Guds Naades Trone. Det var averteret, at Fru White skulde tale, og omendkjønt hun i Mellemtiden havde stødet sin Fod, saa lod hun for ikke at stutte Folket sig alligevel føre til Talerstolen. Hun valgte sin Lekt i Jos. 24, 14, 15. Jeg maa tilstaa, at trods den venlige og omsorgsfulde Modtagelse, jeg havde faaet i hendes Hjem, saa sad mangen en Fordoms Rod endnu fast i mig. Men nu var Tiden kommen, at Gud med ét Ryk vilde fjerne alt dette fra mit unge Sind. Jeg sølte, at Guds Mand fyldte Lokalet, og at hvert Ord med himmelsk Myndighed forlangte Plads i mit Hjerter. Hele mit Liv rulledes op for mig paa ny, Rækker af Ord, Handlinger og Begivenheder passerede ustandselig forbi min Sjæls Dje. Angerens Taarer strømmede nedover mine Kinder. Jeg bestemte mig til med Josva at tjene Herren alene. Jeg var lykkelig, lige saa lykkelig som Israels fordom, der hørte Herrens Ord fra hans Tjeners Mund. Den følgende Aften lagde jeg mig atter til Hvile i Fru Whites Hjem. Jeg bad først Gud forlade, at jeg kom til dette

Sted med Jordom og Løvl. Jeg kunde nu bedre end nogen Sinde se, hvorfor Herren havde ledet mig den lange Vej netop til hendes Hjem. Jeg skulde erfare Guds Ords Kraft igjennem hende. Jeg skulde være Vidne til hendes selvfornægtende Liv, se hendes slittige Hænder og nyde godt af hendes Gjæstfrihed og Omsorg. Jeg har siden læst hendes Skrifter og hørt hendes Prædikener. Det har alt sammen tilskyndet mig til at angribe Synden i mit eget Hjerter og vandre i Jesu bellige Fodspor. Aldrig har jeg for et Øjeblik betvivlet, at Herren i alle disse Aar har talt igjennem denne Kvinde til det Folk, som jeg efter megen Søgen fandt og ved Guds Naade har faaet Lov at tilhøre siden.

N. P. Røssén.

Abysjinen.

Da jeg tænkte, det vilde interessere vore dansk-norske Søstrende at faa nogle Linjer fra denne Del af Guds store Bingeard, sender jeg dette.

Jeg naade hid sidst i Oktober 1909, og har siden haft det meget travlt. De to Brødre, som var her før vi kom, har gjort en god Begyndelse med at lære Sproget. Naar I hører, at der er 265 Bogstaver i Sproget, saa forstaar I let, at det er ikke saadan at løbe lige ind i; dog med Herrens Hjælp vil det nok snart blive muligt for os at forkynde den dyrebare Sandhed i Folkets eget Tungemaal.

Folket her er meget overtroiske. Præsterne indbilder dem de utalligste Hjørter og Fabler. Vi venter ikke en let Gang, men derimod mange Vanstæreligheder. Folket er meget fattigt her. Helbredelse behøver de ikke at ødse meget paa Klæder; — et Dagen slængt omkring dem udgjør det meste af det, de har behov. De holder sig mest i Grupper, — her i smaa Landsbyer, antagelig for bedre at kunne forsvare sig imod Fjender. Disse forfælskede Landsbyer ligger da ogsaa ofte i Strid med hinanden. I Almindelighed lægger de disse Landsbyer paa Toppene af Højene for desbedre at kunne iagttage Fjendernes Ankomst, ligesom de ogsaa derved bedre kan beskytte sig mod Vandflomme i Regntiden. I ni til ti Maanedere af Aaret falder her ikke Regn og selvfølgelig for alt skæbeligt ud der, hvor man ikke kan benytte kunstig Vanding.

Vi har kjøbt et Stykke Jord udenfor Asmara. Det er pønt beliggende imellem smaa Bjerge og er det bedste, vi kunde finde her. Da end der var dem, som arbejdede hemmelig imod os for at forhindre os i at bosætte os her, saa har Herren dog ordnet alt paa det bedste. Vi tror, Herren har ledet os til dette Sted, og er ham meget taknemmelig. Vi kommer saaledes til at faa vor første Missionsstation her i det italienske Abysjinen i Nærheden af Koloniens Hovedstad. En Mængde Landsbyer med abysjinske Indvaanere findes overalt omkring os. Vi er nu i Færd med at sætte op Bygning til Skole og Beboelse.

Det kan trods den stærke Varme om Dagen være temmelig kolbt her om Nætterne. Dette kommer af, at vi befinder os i en Højde af 7000 Fod over Havet. Her er ingen Feber; men den findes ikke saa langt fra os. Ved enhver Rejse, vi foretager os, staar vi altid i Fare for at faa den. Naar vi tænker paa, hvor mange Betsignelser vore Søstrende der hjemme er Gjenstand for af baade timeligt og aandelig Art, da er der Anledning til at blive revet med af mange Følelser; men naar vore Dine glider hen over disse Landsbyer og beboende Bjergstraainger, hvor Tusinder sidder i Mørket, saa faar vi ikke Tid til at hengive os til Længsler efter Hjem og Venner, men kun et Ønske besjæler os, og det er,

at vi ved Kristi Naade maatte kunne formaa dette Folk til at modtage Budstabet om Kristi andet Komme, saa det kunde blive dem til Frelse. Vi stoler paa eders Forbønner og Hjælp. En inderlig Hilsen til eder alle.

Anol Grundset,

Adr.: Asmara, Eritrea, (Via Bribici, Italo).
Poste Restante, Casa Asrita.

Norge.

Aarsmødet.

Tiden for vort aarlige Konferencemøde nærmer sig hurtigt, og jeg haaber, at mange af vore Søstrende allerede har lagt Planer til at overbevare Høstiden, men alligevel vil jeg tillade mig at rette et Par Spørgsmaal.

Medens vi med Tryghed kan sige, at alt i Verden er rede for den sidste store Krise, mon saa dette kan siges om Guds Folk? Hvad kan vi meget snart forvente? Jo, en hurtig Afslutning, idet Budstabet nu forkyndes med høj Røst i hele Verden. Alle Tings Ende er nær, og vi staar paa Dørtærskelen til Guds evige Rige. Er det muligt, at vi ikke kan asse nogle faa Dage af vore jordiske Syssler for at komme sammen og tilbede for Herrens Ansigt?

Vi har Guds Løfte for, at han vil være med og bispise os med den aandelige Mad.

Program for Aarsmødet er allerede udsendt til Medlemmerne. Læs det og kom til Konferencemødet alle, som muligens kan!

Lad alle Søstrende bede, at Guds rige Betsignelse maa være til Stede i rigt Maal ved Konferensen.

N. C. Bergersen.

Stavanger og Haugefund.

Interessen i Stavanger synes i det senere trods det milde Vaarvejr snarere at have tiltaget end aftaget. Vi har nylig haft Daab og venter snart det samme igjen. Søster Andal beretter fra Haugefund, at Sjæle ogsaa der overgiver sig til Gud. Ungdomsforeningen i Stavanger havde den 29de April om Aftenen en meget vellykket Underholdning. Stavanger Menighed har haft den Vre, at mange unge Mennesker har gaaet ud derfra for at virke i Herrens store Bingeard, og fra det at domme, som fremkom den omtalte Aften, vil nok adskillige komme til at ile ud fra dette Sted endnu, for paa en eller anden Naade at deltage i Udbredelsen af det sidste Naadens Budstabe.

N. P. N.

Samar Kurbad.

Da de fleste af vore smaa Anstalter her i Norge har eller er i Færd med at nedlægge Arbejdet, saa kommer der stadig Spørgsmaal om, hvorledes det gaar her paa Samar. Jeg maa sige, at det bedrøber mig at se, hvor liden Interesse der er for dette Arbejde i vort Land. Jeg er overbevist om, at dette er ikke efter Herrens Vilje, eftersom Sundhedsmissionen er den højre Arm i den tredje Engels Budstabe. Selv om alle andre Ørene af vort Bærk havde Fremgang, men ikke Sundhedsmissionen, saa manglede dog det hele Legeme sin færdigste og kraftigste Arm. Det er godt, at Anstalten i Kristiania er kommen saa godt i Gang, og Virkningerne deraf spores allerede. Hvor ønskeligt, om Anstalterne i Trondhjem og særskilt i Bergen ogsaa kunde komme til sin Ret igjen.

Dette Arbejde er meget anstrengende, men det bringer ogsaa Guds Velsignelse med sig. Den, som tvivler paa dette, kan læse første Kap. af „Den store Læges Fodspor“. „Her ser vi blandt andet, hvorledes Frelseren anstrengte sig for at komme i Berøring med Folket. Han arbejdede tidlig og sent iblandt alle Klasser, og ofte var han udmattet og træt; men hvilke herlige Frugter bragte ikke dette Arbejde ham? Han gav sit dyrebare Liv for at oprette en Menighed, der skulde kunne hjælpe de lidende, de bedrøvede og de fristede. Her er en liden Flot troende Menneſter, som maaste er fattige, ufsjendte og blottede for Uddannelse; men ved Kristi Naade kan de alligevel i Hjemmet, i Nabolaget, ja endog i fjerne Lande udføre et Arbejde, hvis Folger vil blive lige saa vidtrækkende som Evigheden.“

„Mange mener, at det vilde være stort, om de kunde besøge de Steder, hvor Kristus tilbragte sit Liv her paa Jorden, kunde gaa der, hvor han havde vandret, og se den Sø, hvor han saa gjerne lærte, og de Høje og Dale, som hans Blod saa ofte dvælede ved. Men de behøver ikke at gaa til Nazareth, Kapernaum eller Bethanien for at vandre i Jesu Fodspor. Vi kan finde hans Fodspor ved Sygeſengen, i den fattige Kone, paa de tætskudte Steder i de store Byer og paa ethvert Sted, hvor der findes Menneſter, som behøver Trost og Husvalse.“

— „I den store Læges Fodspor“, Side 107, 108.

Siden jeg flyttede til et større og mere bekendt Sted, har Interesſen i Almindelighed saavel som Kirkgjæsternes Antal tiltaget meget betydeligt. Jeg betalte 300 Kr. i Husleje, der hvor jeg før var, men da jeg ved Leje af de nye Lokaler skulde betale 400 Kr. mere (i alt 700 Kr.), saa maa jeg tilstaa, at det prøvede min Tro ikke saa lidet. Men Gud styrkede det saa, at jeg straks ved Flyttetiden fik en ny Patient, som alene sidste Aar allerede har betalt over 400 Kr., saa jeg har ikke alene kunnet betale Huslejen, men jeg har ogsaa betalt af paa anden Hævd. Jeg antager, at vi i Aaret 1909 gav 2200 Behandlinger. Mange af de Patienter, der har besøgt Kurbadet gennem Aaret, har boet hos os. De fleste har faaet mer eller mindre Kjendskab til Sandheden under deres Ophold paa Anstalten. En af mine Patienter blev døbt sidste Sommer under Konferensen og er en fin Soster. Anstalten her er ogsaa bleven betydelig mere populær, end den var før. Ofte foretager Patienterne lange Rejser for at komme til Kurbadet. En af disse fandt sig saa rigelig belønnet for al Anstrengelse i den Retning, at han syntes, han maatte gjøre sine Medmenneſter bekendt dermed. Maaste bare nogle faa Linjer af det, han skrev i „Opplandet“, maatte faa Plads i vort lille Blads Spalter. Han siger:

„Gradvis havde Sygdommen udviklet sig gennem Aarene fra ubehagelige Fornemmelser til de frygteligste Smarter. I de sidste tre Aar har jeg flere Gange maattet holde Sengen i Aævis. Sidste Høst laa jeg saaledes i tolv Uger. . . . Jeg sølte til sidst, at det var aldeles umuligt at klare dette længere. Jeg var nu angreben næsten over hele Kroppen — Venene, Høfterne, Ryggen, Skuldrene, Halsen. . . . og delvis Hovedet. Følgen blev, at Søvnen og Appetit gik forsvandt, og jeg gik stadig nedover. Min Læge tilraadede mig at rejse i Bad. . . . Jeg rejste da til „Samar Lysbadeanstalt“, men det skal indrømmes, at det var ikke nogen behagelig Rejse. Ved Hjælp af to Stofte og understøttet af en voksen Mand kom jeg endelig, med Opbyggelse af de saa Kræfter, jeg havde tilbage, det lille Stykke Vej fra Dampstøvsbryggen til Badet. [Ca. 2 Minutters Gang — Red.] Nu skulde Massør Angel udfolde sin Kunst og Dygtighed. I denne Tilstand skulde han bringe Hjælp, naar ingen anden kunde gjøre det. Var dette muligt? Massøren tog trofast fat, og til min store Glæde begyndte Smarterne efter

nogle Behandlinger at vige. Efterſom Smarterne svandt, fik jeg sove, min daarlige Fordøjelse blev bedre og Appetiten tiltog. Efter syv Ugers Behandling er jeg nu saa bra, at det falder mig selv utroligt, men dog er det sandt. . . .“

Ovenfor omtalte Patient er nu bleven saa interesse- ret i Sandheden, at han ikke alene har abonneret paa vore Blade, men kjøbt Bøger for 30 Kroner, og det er hans Ønske at overvære vort kommende Aarsmøde. Hvad der har hænt paa vor Erfarings Vej gennem det ſvundne Aar har styrket vor Tro paa Herren og hans hellige Værk, og vi er ved godt Mod. Ved for os, fjære Søskende, at den Frelse og Kjærlighed, Gud i sin Naade har gjort os til Gjenstand for, maa gennem os ringe Støv udbrede sig til mange andre, som endnu sukker derefter.

Samar d. 20de April 1910.

S. Angel.

Den fremmede.

Hvem er den fremmede? I den gamle Pagt kaldtes Hedningerne den fremmede, fordi han var fremmed indenfor Israels Landemærke og borte fra sin egen Hjembygd. Hvilken Lærdom gav Herren Israel med Hensyn til den fremmede? „Herren eders Gud er Gudernes Gud og Herrenes Herre, den store, den mægtige og den forfødelige Gud, som ikke anser Personer, som elsker den fremmede, saa han giver ham Føde og Klæder. I skal derfor elske den fremmede; thi I har selv været fremmede i Egyptens Land.“ 5 Mos. 10, 17—19.

Hvorledes blev denne Befaling efterkommet af de fromme Guds Mænd? „Hvo kan vel opvise een af hans Medmenneſter som ikke er blevet maattet? Den fremmede maatte ikke ligge udenfor om Matten; jeg aabnede mine Døre for den vejfarende.“ Job 31, 31, 32.

Iblandt vort Folk er der mange vejfarende. Medens nogle af vore Troesføfende kan faa Lov til at leve Livet i sin Hjembygd og blandt sine Slægtninge og bekendte, saa maa andre paa Grund af Missionsgjerningen særdes ude ofte langt borte fra sine fjære og opholde sig blandt fremmede, og da smager det godt at finde mange saadanne fromme som Job, Abraham og andre, der af Herren har faaet Ros for deres Gjæstfrihed — saadanne, som elsker de „vejfarende“ og gjør vel imod dem. Disse vil ingenlunde miste deres Lon. Mange af vore trofaste Kolportører har forladt et godt Hjem og er gaaet ud i den kolde Verden for at give det sidste Naadens Budskab til Menneſtene. Disse er Sendebud i Kristi Sted. Naar vi derfor herbergerer en af disse, saa har vi et Sendebud fra Gud i vort Hjem.

Hvad vil Jesus sige til dem, som har gjort vel imod disse hans Sendebud, naar han kommer for at hente sine fromme? Se Sal. 50, 5. „Da skal Kongen sige til dem ved sin højre Side: Kom hid, min Faders velsignede! arv det Rige, som eder er beredt fra Verdens Grundvold blev lagt. Thi jeg var hungrig, og I gav mig at æde; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog mig til eder. Da skal de rejsfærdige svare ham og sige: Herre! Naar saa vi dig i en saadan Tilstand og gjorde vel imod dig? Og Kongen skal svare og sige til dem: Sandelig siger jeg eder: Hvad I har gjort for een af disse mine mindste Brødre, har I gjort for mig.“ Matt. 25, 34—40.

Gjæstfrihed udøvet i Kjærlighed er en af de Dyder, der i Sandhed pryder et kristeligt Hjem, og den vurderes højt af dem, der nyder den. Dette faar man først lære rettelig, naar man selv har rejst paa fremmede Steder og været udsat for den kolde Egensjærlighed nogle Gange.

De rejsende Missionsarbejdere bør vi med Glæde

tragte efter at huse i vore Hjem; thi de er Guds Tjenere, der gaar hans Erinde, og det er en stor Opmuntring til dem at se vore Troessøkkende modtage dem med Interesse og Sympati.

„Dg naar vi faaledes lærer at gjøre det gode, da lad os ikke blive trætte; thi vi skal høje i sin Tid, saafremt vi ikke trættes.“
J. M. Nærem.

„Paa denne din Dag“.

„Dagen nærmer sig sin Afslutning. Naadens og Forrettighedernes Tid er næsten endt. Hævnens Skjer famler sig. De, som forkaster Guds Naade, gaar en hurtig og uigjenkaldelig Odelæggelse i Møde. Og alligevel sover Verden.

Menneskene kender ikke sin Besøgelses Tid.

I hvilken Stilling staar Herrens Menighed under denne Krise? Opsylder dens Medlemmer Guds Krav? Fuldbyrder de hans Befaling? Fremstiller de hans Karakter for Verden? Henleder de deres Medmenneskers Opmærksomhed til det sidste Naadens Budskab? Menneskene er i Fare. Starer paa Starer omkommer. Men hvor faa der er iblandt de frigtvorne Kristi Efterfølgere, som virkelig bekymrer sig for disse Sjæle. — E. G. White i „Kristi Egn.“, Side 302.

I Forbindelse med Nærsmødet vil „Korst. Selskab“ afholde sin Generalforsamling Onsdag d. 18de Maj Kl. 2.30 i Lokalet „Bethel“, Akersgaden 74, Kristiania.
C. M. Scott,
Sekretær.

Redaktionens Afdeling.

At en og anden forlader vore Rækker bør ikke forfarde os. Det er viskelig til at bedrøves over, men andre vil tage deres Plads og Budskabet gaa videre imod sin Afslutning.

I Spanien, hvor Befolkningen er katolsk, og hvor de altid lige siden Intuitionens Dage har været blinde Redskaber i Pavens Haand, har Satan længe stridt for at holde det sidste Naadens Budskab ude; men nu ser det ud til, at han maa vige Skridt for Skridt. Br. Bond, som virker der, sender opmuntrende Rapporter derfra.

Der findes de Mennesker, som kalder sig Kristne og dog gaar Maaneder og Aar uden at bade sig. „Førend Folket samlede omkring Sinai Bjerg, hvor Gud med egen Røst vilde forkynde Loven, blev det dem paalaagt at vasse baade deres Legemer og deres Klæder. Dette Paabud blev gennemført under Dødsstraf. Ingen Urenhed maatte taales i Nærværrelse.“ — „Den store Læges Fodspor“, Side 282.

Skal jeg? Skal jeg ikke? Skal jeg rejse paa Konferensen? Min Mand har lovet mig, at jeg skal faa rejse en eller anden Tur i Sommer, saa jeg kunde faa hvilt mig lidt borte fra Slid og Stræv i Hjemmet. Jeg har tænkt lidt paa at rejse og besøge min gamle Veninde. Hvad siger du? — Rejs til Konferensen og faa Hvile baade for Legeme og Sjæl.

Den bedste Traktat. En gudsfrygtig Farmer sendte i Sommerstiden hver Dag mange Kurve med Frugt ind til Byen. En Dag stod han og talte med en anden Kristen. Denne sagde til ham, at han burde lægge en Traktat paa Bunden af hver Kurve Frugt, han solgte.

„Det gjør jeg ogsaa undertiden,“ sagde Farmeren; „men jeg kender en Traktat, som er bedre.“

„Hvad er det for en?“ spurgte den anden.

„Det er den, at Kjøberne, naar de kommer til Bunden af mine Kurve, da kan finde det nederste Lag af Frugter lige saa godt som det øverste.“

Dødsanmeldelser.

Søster Anette Pedersen hentov i Troen paa sin Frelser paa Bethesda Sygehus, Kristiania, den 26de Januar og blev begravet den 1ste Februar d. A. Af-døde, der var født i 1824, havde i flere Aar tilhørt vort Samfund, og var af hele sit Hjerte forenet med os i Troen paa de dyrebare Sandheder, Gud har betroet os. Hun hviler nu til Opstandelsens Morgen, og vi har det Haab, at Jesus da vil kalde hende frem til Liv sammen med alle sine dyrefølte Børn fra alle Tider og Slægter. Br. N. C. Bergeren forrettede i Kapellet og ved Graven.
C. B. Jensen.

Søster Helene Tobiasen blev født den 31te August 1848, og døde efter en længere Tids Sygdom i sit Hjem i Kolbjørnsvik den 26de Febr. 1910. Hun antog den nærværende Sandhed og forenede sig med Arendals S. D. A. Menighed under Br. A. D. Nærrens Virksomhed der for omtrent 3 Aar siden. Hun var til sit sidste en from, gudhengiven og trofast Søster i Sandheden, og Menigheden her vil savne hende paa deres Møder. Hendes to sørgende Søner har mistet en hjærlig og god Moder, og hendes Venner og Omgivelsers en god Ven og Nabo.

Bed Begravelsen den 3dje Marts talte undertegnede ved Baaren til de mange forsamlede Venner og Naboer, om Livets Korthed og Alvor, om de to Opstandelser, og om Nødvendigheden af at søge Herren og berede sig for at faa Del i den forste Opstandelse til evigt Liv og Herlighed i en bedre Verden. Vi lagde Søster Tobiasen til Hvile paa Hissø Gravlund, og vi tror, at naar Overherdens Røst skal høres, og de døde i Kristus skal opstaa forst, at hun da skal komme frem iflædt Udødelighed.
De P. Norderhus.

Guds Lov. For dem, der maatte ønske at have et Eksemplar til Ophængning af Guds Lov, de ti Bud, trykt paa pænt hvidt Papir, 67½ × 43 Centimeter stort, kan erholde et ved at skrive til Bogbinder Frederiksen, St. Marie Gd., Sarpsborg. Pris 0.50 Dre.

Til Salgs. Villaen Sanglund, Hamar, der tidligere ejedes af Br. D. A. Johnson, men nu sidst af Søster Lindem, der i Vinter afgik ved Døden, ønskes solgt snarest muligt. Huset er vakkert beliggende lige ved Naalestov med tilhørende pæn Have. Mulige Reflektanter bedes henvende sig til N. C. Bergeren, Akersgd. 74, Kristiania, der beredvillig meddeler de ønskede Oplysninger.